

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/84464,Kamienski-Michal.html>
2021-11-28, 09:17

Kamiński Michał

KAMIŃSKI Michał (24 XI 1879, majątek Dembrówka k. Mohylewa – 18 IV 1973, Warszawa), astronom. Syn Michała, właściciela ziemskiego, i Ireny Bojakow.

W 1898 ukończył gimnazjum klasyczne w Pskowie, w 1898–1903 studiował na wydziale fizyczno-matematycznym Uniw. Petersburskiego. W 1903–08 pracował jako astronom rachmistrz w Obserwatorium Astronomicznym w Pułkowie k. Petersburga. W 1908 stypendium Petersburskiej Akad. Nauk umożliwiło mu przygotowanie się do egzaminów na wyższy stopień naukowy. Przez kilka miesięcy 1909 uczył matematyki i fizyki w Kałudze. W V 1910 uzyskał na Uniw. Petersburskim stopień magistra astronomii i geodezji. W 1909–14 kierował Izłą Instrumentalną w Głównym Urzędzie Hydrograficznym w porcie wojennym Aleksandra III w Lipawie. W 1914 K. został przeniesiony do Władywostoku, gdzie pełnił obowiązki astronoma portu, zorganizował Obserwatorium Morskie i w 1919 został jego naczelnikiem. Od V 1920 do VI lub VII 1922 pracował w Departamencie Hydrograficznym Cesarskiej Marynarki Wojennej w Tokio. 29 III 1923 został mianowany profesorem nadzwyczajnym UW i dyrektorem Obserwatorium Astronomicznego; od 1930 był profesorem zwyczajnym. Po wojnie pełnił funkcję kierownika Katedry Astronomii i dyrektora Obserwatorium Astronomicznego UW do 1948 i w 1959–60, w 1958–61 kierownika Sekcji Komet w Zakładzie Astronomii PAN. Był członkiem TNW i PAU, w 1924–28 i 1929–39 prezesem Polskiego Tow. Miłośników Astronomii.

Jest uznawany za twórcę polskiej szkoły badań kometarnych. Podczas zatrudnienia w Pułkowie rozpoczął prace nad wyznaczaniem orbity komety Enckego (1904–07). Od 1910 wiele prac poświęcił badaniom ruchu komety Wolf I. Podjął również badania komety Halleya w kontekście jej historycznych powrotów. Opracował także mapy synoptyczne

pogody i lodów na Syberii Wschodniej (1924). Jako dyrektor Obserwatorium Astronomicznego UW zorganizował w placówce nowoczesną służbę czasu (od 1920 radioodbiornik do rejestracji sygnałów czasu) i przeprowadził remont kapitalny gmachu (1925–28). Organizował (od 1936, na zamówienie Ligi Obrony Powietrznej Państwa) obserwatorium astronomiczne i meteorologiczne na górze Pop Iwan w Czarnohorze; wybuch wojny uniemożliwił formalne przekazanie placówki w gestię UW.

Autor podręczników *Wstęp do astronomii matematycznej* (1926) i dwutomowej *Astronomii ogólnej* (1932, 1936; wraz z J. Wasiutyńskim), jak również opracowań historii Obserwatorium Astronomicznego w Warszawie.

Śródka.

M. Kamieński: *Zarys dziejów Obserwatorium Warszawskiego 1815–1945*, SMDNP Seria C 1959, z. 2; K. Ziolkowski: *Michał Kamieński 1879–1973*, [w:] *Sylwetki astronomów polskich XX w.*, red. A. Woszczyk, Toruń 2008, s. 77–86.

Jarosław Włodarczyk

[Poprzedni](#)
[Następny](#)